

[Elisabeth Arnold]

og hængt ud i pressen, de har det så hårdt, og hver gang de træffer en afgørelse, falder hele samfundet over dem; de er små, forfulgte uskyldigheder. Jeg synes, det er ulideligt at høre på.

Det forslag, der er til behandling i dag, er jo netop en hjælpende hånd; det er lige præcis noget, der kan gøre det nemmere for folk at afgøre tingene. Den orange farvede rapport fra oktober 1992, som vi har nævnt flere gange i dag, illustrerer jo netop, at i mange tilfælde er afgørelserne behæftede med meget vanskelige skøn, nemlig når det skal afgøres, om de pågældende personer er tilstrækkelig modne til at kunne klare en normal, »voksen« asylsag. Den byrde fratager vi nu administrationen, og jeg kan godt love, at det er en væsentlig grund til, at vi fra radikal side kan støtte forslaget.

Formanden:

Justitsministeren . . . jamen når en minister beder om ordet, får ministeren ordet. Det står i forretningsordenen, og den kan jeg ikke lave om på.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er ikke Justitsministeriets embedsmænd, der klager, det er mig personlig, der klager. Det er mig selv, der giver udtryk for, at det kunne være rart, hvis jeg en gang imellem oplevede en større grad af opbakning, også af de negative afgørelser, det af og til er mit ansvar at træffe. Det er sådan set det synspunkt, jeg har fremført.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at dette forslag vil jo gøre livet nemmere. Hvis filosofien er, at der skal gennemføres særlove, som kun betyder, at der bliver godkendt flere ansøgninger og bliver givet et større antal opholdstilladelser, gør vi selvfølgelig livet nemmere, det er da rigtigt. Men derved undergraver vi også Folketingets overordnede politik, nemlig at vi har sagt stop for indvandringen til Danmark. Den politik har et flertal i Folketinget vedkendt sig, og udlændingeloven er et instrument i denne sammenhæng. Det er da rigtigt, at det er altid nemmere at give mennesker medhold i deres ansøgninger end at give afslag, men det har bare ikke ret meget med udlændingepolitik at gøre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, man skal jo stadig lære noget i dette hus, og når jeg ser på forholdet mellem ministre og medlemmer, må jeg konstatere med Orwell, at nogle dyr er mere lige end andre. Jeg skal undlade at nævne, hvilke dyr der var mest lige hos Orwell.

Men jeg må sige, at jeg var også forundret over ministerens bemærkninger – om man skal kalde det piberi eller hvad, ved jeg faktisk ikke rigtig. Jeg er for det første helt enig i det, hr. Arne Melchior sagde, og for det andet sagde jeg faktisk, kort før ministeren var heroppe med sit sidste indlæg, at jeg var ganske klar over, at det var svære sager. Men det er det rent faktisk, fordi de sager handler om levende mennesker.

Jeg vil også godt sige, at justitsministeren ved bedre end nogen anden, hvor mange sager jeg gennem årene har sendt underhånden til ham og sagt: Kære minister, vil du ikke godt prøve at se på denne sag? Nu har jeg jo været engageret på området i et par år, og i de første 9 måneder af 1991 skete det faktisk ikke helt sjældent, at en familie med et særlig sygt barn fik opholdstilladelse efter § 9, stk. 2. Til gengæld tror jeg, det er sandt, når jeg siger, at her i 1992 er svaret på samtlige de henvendelser, jeg har rettet til ministeren, gået ud på, at man kun kan give opholdstilladelse efter § 9, stk. 2. 2), til familier med helst meget mindreårige børn, som kommer fra krigsramte områder.

Det er altså mine egne personlige erfaringer med hensyn til de breve, jeg har skrevet – man kan vel næppe sige privat i denne sammenhæng, men i hvert fald direkte til ministeren. Jeg synes altså, at ministeren administrerer § 9, stk. 2. 2), for stramt, og som jeg også sagde i mit første indlæg, havde der slet ikke været behov for dette lovforslag, hvis ministeren havde været lidt mere lydhør og lidt mindre restriktiv. Det er jo ikke ændringer af udlændingeloven, vi ønsker, vi ønsker kun, at denne sårbare gruppe skal have en mere rimelig behandling.

Formanden:

Jeg har ikke i forretningsordenen kunnet finde nogen som helst skel af den Orwellske type; dette være sagt til almindelig orientering.

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Pia Kjærsgaard (FP):